

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre . . . 10 frt.
 Félévre . . . 5 „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 kr.
 Egy hónapra . . . 1 „

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Imre nyomdájában**, a szomszédos Telegr. K. Lajos és Ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivatalokban.

Hirdetési díj:
 öt hasábon petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek leengedése történik. Hirdetési díj minden sorban 20 kr. Nyitási díj: minden hirdetés után 20 kr. A hirdetéseknek a kiadó iróházában vétnék fel. Az előfizetési s hirdetési pénzek a kiadóhivatalban, a lap szemléli részben tartoznak. A szerkesztési iróházban az előfizetési s hirdetési pénzeket azonosítják.
 nagyjutca léna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, ápril 14.

A vallási és tanulmányi alapok kezelése ismét vitát támasztott a képviselőházban.

Kényes természetű ügy ez, melyhez sok oknál fogva csak csinyán lehet hozzá nyulni. Időmódos volna a megsérteni a felekezeti érzékenységet oly határozat hozatalával, mely a fennfoglalt kérdést különben sem oldaná meg s csak az ideiglenes kezelési módjára vonatkoznék és mégis gyarant, félreértést, bizalmatlanságot gerjeszhetne?

Megfelelhet erre minden elfogulatlan ember.

Részünkről mi is egyetértünk az ellenzékekkel abban, hogy az alapok jelenlegi bizonytalan állapotát nem maradhat így tovább. Tisztába kell jönnünk az alapok jogi természetével; tudnunk kell, kit illet az állam s mennyiben a katolikus felekezet?

Erre nézve tehát mi is sürgetjük az alapok megvizsgálását s az egész alapítványi ügynek törvény által való szabályozását. De a kormány maga is ezen meggyőződésben van s a vallás és közoktatási miniszter nyíltan kijelentette, hogy ő is ohajja az ügy mielőbbi végleges eldöntését s ha bizottságot küld ki e czélból a ház, a miniszter ezt nem csak nem ellenzi, hanem még kéri, hogy utasítsa az a bizottság, hogy siessen a vizsgálattal s tegyen a háznak mielőbb jelentést, hogy ennek alapján törvényt lehessen alkotni.

Addig azonban kár bolygatni ez ügyet, mert semmi sem szülhet nagyobb elkeseredést, mint az, ha egyik vagy másik vallásfelekezet azzal fenyegettik, hogy oly ügy, melyet kizárólag a saját hatáskörébe tartozónak vél, elvonatik onnan.

Elhiszszük, hogy Helfy indítványának nem ez a célja, vagy ha ez volt is, most már a Szederkényi módosítása után nem lehet annak e szándékot tulajdonítani; de teljesen nyugodtan s aggodalom nélkül mégsem tekinthetik azt katolikus oldalról. Ha ez alapok jövődelme és kiadásai fölvetetnének az országos budgetbe, amint Helfy kívánja, katolikus részről abban sokan első lépést láthatnának arra, hogy ez alapok az állam javára elkoboztassanak.

Es ez kitérültni, ha lehet, mikor ugycsak rövid időről van szó, mindenesetre ildomos dolog.

Nem azt mondjuk ezzel, hogy az országgyűlés egydöntően okavodjék e kérdéssel foglalkozni, sőt ellenkezőleg igyekezzék azt minél előbb tisztába hozni. S ne a felekezeti szempont, hanem csupán az igazság és méltányosság legyen vezérlője, midőn döntő szavát fogja kimondani ez ügyben.

Mielőtt azonban ez alapok jogi természetét eldöntött volna, nem tartjuk sem szükségesnek, sem helyesnek, hogy vita idéztetett elő azok fölött.

Az önkényes betegápolásnak, mely háboru idején a hadsereg sebesültjeiről s egyéb betegeiről való gondoskodásban a ka-

tonai hatóságokat támogatja, fővédnöki helyettesévé Lajos Károly főherceget nevezte ki ő felsége.

Az új közlekedési miniszter kinevezése nem fog egyszerre megtörténi Péchy Tamás fölmérésével, hanem Szapary pénzügyminiszter bízta meg ideiglenesen a közlekedési miniszterium vezetésével, közlekedési minisztert pedig csak későbbben fognak kinevezni.

A hivatalos lapból. A járásbírák, szolgabírák és békebírák számára, a polgári peres ügyekben követendő ügyvitel tárgyában 1878. évi február 4-én kelt bel- és igazságügyminiszteri rendelet 13. §-ának utolsó bekezdése következtével módosították: „A szövegeket illető panaszokat — melyekről jegyzőkönyv nem vezetődött fel — a bíróság köteles a panaszkönyvbe bevezetni, egyebekre nézve ezen könyvet, valamint a többi kezelési könyveket is, saját felelőssége mellett, az iradoszemélyzet által vezetetheti, ez esetben azonban köteles a panaszkönyvet naponként láttatni.”

A Szeged restructiojára vonatkozó törvényjavaslatok úgy módosították, hogy a kielégíti a legvérmesebb reményűek várakozását is és a közönség minden óhatásának érvényesülését szerezte. Az építési czélokra rendelkezésre bocsátandó 10 millióból felveendő kölcsönt az eddigi tervhez szerinti 50 éven belül is egyszerre lefizethetik. Az építési kölcsön felvételére s me-állapított részletekben törlesztésére a jelenlegi birtokosok tevékenységi jogutódjai is feljogosítva. Ha a város az évi költségvetések terhével a belvárosi és központi háztartás rendszeres kezelésére szükséges új építkezéseket eszközölni képes nem lenne, ez esetben a magánépítkezésekre szánt összegből 500,000 forint kölcsönt kap oly módon, mint az 5 millió kölcsön adatik. A magánépítkezésekre szánt 10 millió összegből nyerendő egyes kölcsönök maximuma, ha az említett 10 millió a folyó év végeig kétharmadrészen igénybe nem vétetnék, 10,000 forintól 50,000 forintra emeltetik. Ha az államországiak jövedelme a városnak múlt évben adott előlegek és a sörvényházi vételök kiadásainak költségeit nem fedezik, a különbözött megtérítése alól a város fölmertetik.

Ipartársulatok tisztelgése a honvédelmi miniszternek. Szende Béla honvédelmi miniszter az országos iparügyekért ipartársulati szakosztályában képviselt 37 ipartársulat küldöttségét ma fogadta, a mely alkalommal a küldöttség köszönetét fejezte ki azért, hogy a honvédség szükségleteinek fedezésénél a miniszter a magyar iparosok óhajait figyelembe vette.

Országgyűlés.

A képviselőház. — Budapest, 1880. ápril 14.

A képviselőház mai ülésén folytatták a vallás- és közoktatásügyi budget, s ezzel kapcsolatosan Helfynek az alapok és alapítványokra vonatkozó javaslata általános tárgyalását.

Szederkényi Nándor hosszú lére éreztetett beszéd után Helfy javaslatának értelmét a következő határozati javaslatot adja be:

„A néköl, hogy határozatával a képviselőház az alapok és indítványok jogi természetének praedjudikálna, elhatározza, hogy a vallási és tanulmányi alapok új költségvetése mint zárszámadása évenkénti a rendes költségvetés, illetőleg zárszámadása kapcsán a képviselőház elé terjesztessék a végül, hogy a képviselőház ez alapok rendeltetéséről kezelése és felhasználása tekintetében ellenőrzését gyakorolhassa.”

vagyon állását. Nehányszor megpendítette már a dolgot neje előtt, hanem ez szeremesen hallgat vagy olyan feleleteket ad, melyekből nem lehet elgázkodni. Olykor már-már gyanakodni kezd Zoltán; de restelli a pénzkérdést nagyon feszegelt. Nem akar oly szíven fölütni felesége előtt, mintha csak azért vette volna őt nőül, ámbár ha ezse volna annak az asszonynak, ugycs tudhatná.

Egyszer-mászor megpróbálja Zoltán az ügyvédnél puhatolozni, a ki nejeinek ügyeit vezeti; de a ravasz vén róka mindjárt észreveszi, hogy férjem uram nincs mindenbe beavatva s ahhoz képest viseli magát. — Töle ugyan meg nem tud egy körömfeketényt sem Zoltán ur.

Az öreg Betti, az közlekedésben, az elmondandó mindent; csak az a baj, hogy a mit elmond, az világosan magán viseli a jóakaró tulzás bélyegét. Azok a megszámlálhatlan juhnyájak, a hizlati sörék ezrei, a toronymagasságú kazlak, az a tömördek repce, melyet egy álló hónapig mindig szállítottak a vasúthoz, mindez csak a bamba vén asszony képzeletében létezhetett így. Hogy a boldogult teins ur házában nem mérték szakajtóval az arany és ezüst pénzt, arról is bizonyos Zoltán; hanem mindez, a mit hall, mégis abban a hitben erősíti meg, hogy az a göblyhizlaló ripók meglehetősen vagyonlagos volt a neje.

Trefort Ágoston: Miután e javaslatot nem egyébb mint Helfy Ignác határozati javaslatának variációjá, amarra nézve pedig már elmondta nézetét, a javaslatot nem fogadja el.

A mai vitában részt vettek még: Boér, Orbán, Simonyi Iván, Csánády a többiek már megszokott ékes modorban, továbbá Lesko és Gulner Gyula.

Péchy Tamás.

A képviselőház új elnöke. — Péchy Tamás már régebbi időben képviselő korában arról volt ismeretes, hogy a házban tőn a boldogult Bónis Sámuel kivételével senki sem volt, ki a házaszályokat jobban ismerte s gyorsabban cizálta volna, mint ő.

Modora is megnyerte, barátságos, szives, a mi oly állásban, melyben pártokkal és egyesekkel annyit kell, sokszor nehéz helyzetekben is érintkezni, nagy előny.

Péchy Tamás tíz évvel fiatalabb elődjénél, kit most a képviselőház elnöki tisztségébe, a bevett szokás szerint, lefestetni neki lesz feladata. Aránylag tehát még fiatal ember az elnöki széken, csak ötvenegy éves. 1829-ben született Alsó-Kézsmárkon Abaujmegegyében. Tanulmányait előbb otthon Kovács Pál vezetésével, majd Eperjesen és Sárospatakon Tompa Mihály felügyelete alatt végezte. Az akadémiai jogi tanulmány bevégezése után Budapestre jött s itt az akkor alakult magyar miniszteriumban és pedig a Deák Ferenc miniszteriumánál az igazságügyminiszter tiszteletbeli fogalmazó.

Az önérdelmi harcz azonban a többi fiatal emberrel együtt őt is kicsalta az iródból, — ment a többivel, fölcsapott honvédnek s pedig közlegénynek. Nem sokáig maradt az, mert sikerült annyira kitüntetnie magát, hogy kapitányságig emelkedett, alig husz éves korában.

A szabadságharc elnyomása után őt is elfogták a besorozták a császári seregbe ismét csak közlegénynek. Ott közlegénykedett egy fél esztendeig, a mikor aztán haza eszertették.

Ekkor abauji birtokára vonult s nagy előszeretettel foglalkozott a gazdasági teendőivel mellett a természeti tudományokkal, kiváltképen pedig a geológiával. (Tehát ebben is hasonlít némileg elődjéhez, Szász Józsefhez, kit katona atyja, katonának szánt, de ő a Theresianumot oit hagyván, Selmecze meut s ott bevégezte az egész bányászati kursumt kitűni sikerrel. A szabadságharc is, mint tudjuk, Oravicán találta, mint az ottani bányák felügyelője Kossuth által kinevezett kormánybiztos, — az utolsó magyar kormánybiztos, ki a nemzeti lobogót a világiosi gyásznap után csak két héttel vonta be az állam építelői, a mikor el is fogták, őt évre elítélték, Olmützbe vitték, hol uelész láncokba verve — maig is észrevenni járásán, — utcát kellett sörpörnie.)

Péchy Tamás 1861-ben mint megyei bizottsági tag kezdett részt venni a közügyekben. De ez csak kis ideig tartott. Az alkotmányos élet újabb visszaállításával Abaujmegegye alispánjának választotta; de csak egy évig volt alispán, akkor a szászói kerület egyhangúlag megválasztotta képviselőjének, a mikor is ő az egykori balközépen foglalt helyet s a balközépi pártnak egyik befolyásos tagja lett. A füzű idejében az új kormányban a közlekedési tárczát vállalta el.

A bécsi miniszterválság.

Váratlanul jött mint villám csapás a bizalmatlansági szavazatok, melyről tegnap már tudósítottuk olvasóinkat. Taaffe gróf nem is sejtette, hogy a szavazás úgy végződhesék, a mint végződött. Az alkotmányhi párt maga sem remélte hogy győzni fog. Taaffe gróf nem is tulajdonított a rendelkezési alap fölötti vitának fontosságot s minthogy a jobb oldal ne-

vében Grocholski kijelentette, hogy a rendelkezési alap megszavazásával pártja nem azt akarja kifejezni, hogy bizalmat szavaz a kormányban, a miniszterelnök is kijelentette, — hogy ő sem tekinti a megszavazást bizalmi szavazatnak. Herbet azonban az alkotmánypárt nevében egyenes bizalmatlansági szavazatot kötött azzal egybe.

Feszült gyűelem közt kezdődött meg a szavazás. Az eredmény egész végig bizonytalanok látszott. Az eldöntést az idézte elő, hogy a ruthének, (3 szó), kik eddig a kormányban szavaztak, most ellene fordultak s a morva nagybirtokosok tartózkodtak a szavazástól. Nemmel szavaztak többi közt az izstria és déltiroli képviselők is; a lengyelek egy része elhagyta a termet; jobbról egyetlen egy sem szavazott nemmel. Hausner, Gregz s az összes ifju csehek a kormányban szavaztak. Mikor gróf Coronini elnök az eredményt kimondta, a karzatok közönsége is több percig tartó tapsban tört ki. Leirhatlan lett a zavar és zaj. Taaffe miniszterelnök kevéssel a szavazás befejezése előtt elhagyta a termet. Az eredményt a miniszteri szobában Falkenhayn közölte vele.

Külföld.

A olasz képviselőház elnökévé 174 szavazattal 342 közül Coppino, a miniszteri párt jelöltjét választották.

A svéd miniszterium beadta lemondását. A király Arvid-Posse gróftot bízta meg az új miniszterium megalakításával.

Még egy nihilista nyomda. Pétervárt újra nihilista nyomdát fedeztek fel, melynek betűi az államügyekből eredtek. Midőn a rendőrök a nyomdahelyiségbe akartak nyomulni, az lángokban állott. A nihilisták közül, kik a nyomdában elfoglaltak voltak, egy sem lett elfogva.

Gorcsakoff haloklik. Gorcsakoff állapota reménytelen, az orvosok azt hiszik, hogy a halál bélobb fölött fog beállni. A katasztrópa minden irányban várható. A czárt minden felőrában értesítik a beteg állapotáról.

Az orosz czárné betegsége immár legveszélyesebb stádiumába lépett. Az udvari orvos, Botkin kijelentette, hogy a czárné a két hét múlva bekövetkező (görög) husvétkor hal meg. A czárné életét most már csak mesterségesen tartják fenn, a meynyében egy készülő segélyével átitított élejt és terpentint sziv be naponként négyezer. E gáz izgató hatása által tartja fenn még a czárné életét, de folyton felszenderben van, s gyakran ebéközhöz kifordul kezéből a kanál, a mely hátrahanyatlak karszékeiben, aztán néhány perc múlva az izgató köhögés ismét fölbeszúti. Botkin naponként négyezer látogtatja meg betegét, míg segéde dr. Alysew s a szomszédos szobában lakik, hogy bármelyik pillanatban a czárnénál lehessen.

Török montenegrói egyezség A török-montenegrói egyezmény szerint, a török csapatoknak tíz napi időtartam alatt ki kell üríteniök a Montenegrónak átengedett területeket. A montenegrói csapatok parancsnokai 24 órával előbb értesítendők török részről minden egyes pont kiürítése felől. A török hatóságok a rendet a kiürítendő helységekből csak a kiürítés pillanatáig állanak jót.

A tisztántuli reformatus egyházkerület közgyűlése.

Negyedik nap. — Debreczen, ápril 15.

A tegnapi közgyűlés jegyzőkönyve elnök Gróf Dégenfeld Imre ur felhívására felolvastván, — hitelesítették.

Ezután következtek a folyó ügyek: Olvastattott a sályi egyháztagok pana-

szá a lelkész ellen, a melyben vádolják többeknek tetleges sértésével, templomkulcs elhajításával, községházába ittas állapotban való menéssel a csengeri vásáron magát utca hosszat végig muskálaltatással stb. Bartha Mórály sályi lelkész e vádak nagyrésze ellen védelmében ugyan megczáfolja a vádakot, de annak más részét a panaszok megvizsgálására kiküldött bizottság előtt is beismerte. — A szatmári egyházmegyei közgyűlés a panaszok egy részét elévültnek tekintvén felmentette vádlottait, — de az újabbakért büntetést kéri kissabtatni, hogy vádlott lelkész egy más községgel cseréltesék ki. Határozatul mondatott, hogy vádlott lelkész megrovandó, a költésgekben elmarasztalendő, az egyházmegye pedig felhatalmazatik, hogy legelőbb alkalommal állásfőt elmozdíthassa.

Az 1877-ben a szalanci lelkész elhalálása által megalkarított, rész pápi jövedelmek nézve annak megítélésére kériök a szalanci előjáróság által, hogy az egyházat vagy az egyházi gyámszolgálat illető-e, mert az egyházmegye azon 1878-ban kelt ítélete, hogy az gyámszolgálatot illető, sérelmesnek találattott. — Az egyház kerületi közgyűlés az egyházmegye ítéletét helyben hagyta.

A kis majthényi tanító elemi vádakra nézve olvastattak a fellebbezési okiratok. Az egyházkerületi közgyűlés tekintetbe véve a sulyosító vádpontokat (részeskedés stb) a kismajthényi tanítót állásfőt felüggesztte.

Olvastattak a Hirip község papválasztását illető okiratok, melyben a nagybányai egyházmegye ítélete ellen, hogy nevezett községtől a papválasztás joga megvonatik, fellebbeztek. A községgel megahagytik a kegyeleti év elteltével szabad választási joga.

Ezután az egyházkerületi közgyűlés zártkörű jelleget öltvén a néh. Tóth Mihály volt debreczeni ref főiskola academiá hittanárnak ez év folyamában történt elhalálásaival üresedésbe jött practica theologiai tanszék betöltése felett tanácskozás s folyt, de a határozat későbbre halasztották.

Majd az elhalt Nyír Péter: esperes és a visszavonult Papp Károly bihari esperes conventi tagok helyébe új tagok választása következett. A választás felett a szavazás megegyezett Szabó János békesbányai esperes 14, Pápai Imre alsó szabolcsi esperes 7, Petródi Károly beregi esperes szintén 7 szavazatot nyertek. E két utóbbi egyenlő szavazatok felett új választás törvényben, többségben Petródi Károly maradt. Így tehát új conventi tagokul Szabó János és Petródi Károly választottak meg.

Végül miután néhány apró fellebbezést ügy intéztetett el, ezek között Szeccsői Gábor csesedi tanító ellen emelt vádak alapján annak máshova való áthelyeztetése, az ilés d. u. 2 órákor véget ért.

A csáthi bünbánda bünpörö.

Debreczen, ápril 15.

A tegnap megkezdett vitérgyalás a helybeli kir. törvénytől előtt ma folytattatván, — Tóth Mórály királyi ügyész adja elő vádbeszédét s a több rendbeli rablás, rablási bűnsíkierlet, betöréssel párosult lopás és ezen büntényekben bűnrészesseggel nem különben váltó hamisítás büntetteivel terhelt Szabó Dániel, Nagy Bálint, Uj Péter, Rajna Mihály, Nagy Gyula (Pictor) Roszkos Máttyás, Dobecz János, Dobecz Jánosné született Szabó Klára, öz. Miskolci Ferencz né szül. Szabó Juliánna, Gulyás J., Gulyás Albert, Szabó J., és Hegyi G., jelenleg előállított vádlottak ellenében a bizonyítási eljárás alapján vádként elterjeszteti, hogy m. 1876. évfolyama alatt borsodmegyei Mező-Csáth városában Szabó Dániel odavaló lakos szervezte alatt több mezőcsáthi és vidéki lakosok között egy bűnszövetés jött létre arra nézve, hogy ilüknék mások megkísérelésével önmaguk hasznára jogellenes celekvényeket késznessek el.

Az ily határozott bűnszövetés megalakult bünbánda feje Szabó Dániel és ennek sógora az időközben elhalt Miskolci Ferencz voltak, közreműködő bünbánsaik, a már előbb

A „Debreczeni Ellenör“ tárczája

Kiki a maga szerencséjének kovácsa.

Előszó. — Irta: Vértesi Arnold. (Folytatás.)

Hogy még több ily létköny és hazafias rovat szerepel a kiadások lajstromában, azt sem kell bővebben magyaráznunk. Az ember nem mondhat el mindent a felesége előtt. Azt a bizonyos illetéket is, mely boldog házasságuknak első alapját vette meg, le kell végre ízetni az adóhivatalban, mert másképp majd csakugyan exequálják. Azt a bizonyos karpereczt sem adták ingyen. Meg egyéb is volna még.

Nem számoltatja ugyan meg Zoltánt senki. Ha pénzre van szüksége, csak szólnia kell, vagy szólnia sem kell, nála van a kassza többnyire; de Zoltán azért mégis mértéket tart a kiadásokban. Szeret jól élni; — miért ne tegye az ember, ha egyszer végre hozzá jut életében? — de nem szereti a pénzt hiába kidobálni.

Meg osztán azt sem tudja, hogy meddig lehet bele markolni. Nem ismeri tisztán neje

és még egy tapasztalást merit. Zoltán a vén cseléd feleségéből: gyöngéden kell bánni az asszonnyal, a mit Zoltán egyébként ugycs megtenne. Nem természete a gorombaság, mint annak a ripóknak, a kinek a szerzeményből most uraskodnak.

VIII. Körömből két év folyt el így, anélkül, hogy házas életük egét fellegek háborgatták volna.

A há, szerető nő édes könyek közt emlékeztet később is e boldog időre. — Tudja Betti, mikor az első karácsony estét töltöttük együtt, mikor azt a szép karpereczt kaptam Zoltántól.

Ej csak nem ama bizonyos karperecz? — gondolja itt az olvasó. — De igen, édes olvasóm, ama bizonyos karperecz, melynek oly fatális története volt. Csak hogy arról a történetről a boldog feleség nem tudott semmit s örömkönyek közt ölelte meg férjét.

Ne háborodjék föl az ön erkölcsi érzete, édes olvasóm. Hát nem adhatta volna Serényi Zoltán azt a karpereczt másnak is, olyanak, a ki szivesen elvette volna? Nem vagdálják ám mindenütt fejéhez az embernek az ajándékokat.

Oh, az a karperecz! Akárhogy vesszük, mégis volt abban a férj gyöngédségének valami jele.

— Hogyne emlékezném, galambom, édes teins asszonnyám, édes nagyságos asszonnyam! Cimeztes tekintetében nagy bizonytalanságban van Betti, mióta urnöje másodszer férjhez ment. Emlékező tehetsége is nagyon meggyöngyült; hanem arra a karácsonyestére emlékszik: hogyan? Az akkor volt, mikor az ifjú, a szőke, hozzánk hurzokodott.

— Nem akkor volt, hanem az előtte való évben, tudja, mindjárt pár hónappal az esküvőnk után, — igazítja helyre asszonnya. — Ahá, tudom már: mikor azt a szép selemvirágos papucset készítette galambom a nagyságos urnak. Na hiszen meg is érdemelte azt!

— Betti! megharagszom . . . — Jó, jó, nem beszélék már — duzzog a vén cseléd. — De hát minek is emlegeti a nagyságos asszony azt a . . . No, no, hallgatók már. Pedig hát igaz, hogy az Isten ellen való véték, a hogy az a nagyságos ur cselekszik.

— Ugyan Betti, micsoda bolondságot beszél maga megint? — Hát ha bolondságot is. Betti tudja, hogy ő mindig bolondságot beszél; de nem bánja. Ugy beszél, a hogy tud. És megint csak azt mondja, hogy Isten ellen való véték a megmondja a nagyságos urnak a szemébe is. Meg bizony.

— De hát: mit vétett magának az ur?

— igyekszik tréfára fordítani a beszédet asszonya.

— Es mosolyog, pedig sokkal közelebb áll a zírásához.

— Mit vétett? — mormog a vén cseléd. — Nekem nem vétett, hanem vétett az én teins asszonnyámnak. Na hiszen ha tudok volna, hogy ilyen gyönyörű madár lesz belőle, bezogott ott hagytuk volna a piszkos szugban, ott az udvar hátulján. Egy becsületes cipője se volt.

— Na már most azt parancsolom, Betti, hogy elhallgasson — forméred reá az urnó.

— Hiszen hallgatom, egyebet sem teszek, mint hallgatom . . . , örökké csak hallgatom. Hanem mikor az én galambomat bánja valaki . . .

— Ugyan Betti, legyen esze, hiszen nem bántott engem senki.

— Azt hiszi, édes galambom, hogy én nem látok, nem hallok már semmit? Hogy én vak vagyok, akétek vagyok, mert hát rám jött az öregeség? Bár az volnék! Akkor nem kéne látnom, a mi itt történik, mert hogy a nagyságos ur nem törí jobban a fejt, az szent igaz.

Asszonya igyekszik lecsillapítani. (Folyt. köv.)

